

صرف برای استفاده رسمی

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور داخله

طرز العمل
تنظیم فعالیت کمپنی های مدیریت خطر

کابل – افغانستان
دهم جنوری سال 2012 (1390)

تهیه و ترتیب شده توسط: وزارت امور داخله

پس منظر

بمنظور تحقق فرمان شماره (62) جلالتمآب محترم رئیس صاحب جمهور، تعهد حکومت جمهوری اسلامی افغانستان مبنی بر انحلال کمپنی های امنیتی خصوصی، تامین امنیت تاسیسات غیر دولتی، محلات رهائشی مراجع دیپلوماتیک، پروژه های انکشافی، تاسیسات اقتصادی و زیر بنا ها، جلوگیری از ایجاد خود سری های افراد و کمپنی ها و چگونگی ادامه فعالیت کمپنی های خصوصی امنیتی مطابق به حکم رئیس صاحب جمهوری ج.ا.ا معینیت محافظت عامه در وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان ایجاد، البته ریاست عمومی محافظت عامه از قبل منحیث یک اداره محافظتی از تاسیسات دولتی و غیر دولتی باکمیت حدود (3500) نفر فعالیت مینمودند که اکثریت بانکهای خصوصی، معدن مس عینک و تعداد دیگر از نهاد های دولتی و غیردولتی با تادیه اجرت به این اداره از خدمات آن مستفید میگردد.

وزارت امور داخله جهت تطبیق فرمان شماره فوق مقام عالی ریاست جمهوری اسلامی افغانستان قوای بدیل را بعوض مؤسسات امنیتی تحت نام معینیت محافظت عامه در چوکات خویش ایجاد تا مطابق به اساسات قانون خدمات مؤثر امنیتی را در سایر نقاط کشور ارایه بدارند که اساسنامه آن از جانب شورای محترم وزیران ج.ا.ا. تصویب گردیده است همزمان با آغاز پروسه انتقال مؤسسات امنیتی به معینیت محافظت عامه، کمپنی های مدیریت خطر جهت ارایه خدمات مشورتی برای مشتری محافظت عامه (APPF) ایجاد خواهد شد که در بخش ارزیابی امنیتی، تعلیم و تربیه، نیازمندی لوژستیک، وسایط، مخابره و تجهیزات مورد ضرورت عرضه میدارد.

پروسه هذا میکانیزم استماع وطی مراحل شکایات را بوجود آورده، بناً به عرصه های شفافیت، حفظ و نگهداشت اسناد و دریافت راه های حل معقول ممدواقع میگردد. هدف طرز العمل هذا حصول اطمینان امنیتی بر شفافیت و عرضه خدمات کمپنی های مدیریت خطر در مطابقت با قوانین نافذه افغانستان میباشد.

کمپنی های مدیریت خطر که در افغانستان فعالیت مینمایند، باید مطابق به پروسجر های موجود جهت اخذ جواز فعالیت اقدام نمایند. برعلاوه اگر کدام در خواست جهت اخذ جواز فعالیت در تناقص با این طرز العمل باشد، ویا اینکه اسناد لازمه را ارایه کرده نتوانند رد میگردد. داشتن جواز سرمایه گذاری از آيسا (اداره حمایت از سرمایه گذاری در افغانستان) برای فعالیت نمودن در بخش سکاتور امنیتی کافی نمیشود. علاوه بر آن جواز طبع شده از جانب وزارت امور داخله در بدل قیمت تعیین شده برای کمپنی های مدیریت خطر توزیع میگردد.

عملیات کمپنی های مدیریت خطر باید طی یک پروسه شفاف مبنی بر معلومات ارایه شده ارزیابی گردد. این ارزیابی باید ممد خوبی برای تثبیت مشاورین شایسته در عرصه معیار ها، اصول و قوانین نافذه افغانستان واقع گردد.

بخش اول

موضوع مورد بحث:

تنظیم فعالیت کمپنی های مدیریت خطر در افغانستان
بنام خداوند بخشاینده و نهایت مهربان
طرز العمل تنظیم فعالیت کمپنی های مدیریت خطر

فصل اول

احکام عمومی:

ماده اول:

این طرز العمل بر اساس فصل چهارم ماده ششم قانون اسلحه، مهمات و مواد منفجره تدوین گردیده است.

ماده دوم:

این طرز العمل بالای تمام کمپنی هایی که در محدوده محافظت عامه و یا سایر بخش ها خدمات مشورت د هی امنیتی را اجراء میدارند قابل تطبیق است.

ماده سوم:

وزارت امور داخله یگانه مرجع با صلاحیت تنظیم کننده کمپنی های مدیریت خطر است که مشوره های مربوط به خدمات امنیتی را فراهم می نماید. این طرز العمل وظایف روزمره دیگر وزارت خانه ها را محدود نمیسازد.

ماده چهارم:

اصطلاحات آتی در این طرز العمل مفاهیم ذیل را افاده مینماید:

- 1 کمپنی مدیریت خطر داخلی: عبارت از کمپنی است که توسط یک افغان و یا هم یک افغان و یک تبعه خارجی بطور مشترک ساخته شده و جواز کمپنی های مدیریت خطر را در افغانستان به اساس نورم ها و طرز العمل کاری بدست آورده باشد.
- 2 کمپنی های مدیریت خطر خارجی: عبارت از کمپنی است که مطابق به قانون کشورش تاسیس شده باشد. دفتر مرکزی آن در کشور مربوطه بوده ولی ضرور است تا جواز کمپنی های مدیریت خطر را به اساس نورم ها و طرز العمل کاری در افغانستان بدست آورده باشد.
- 3 کمپنی های مدیریت خطر : اداره ای است که در ارتباط به امنیت ساحات، ساختمان ها، افراد، تامينات لوژستیکی، انتقال مواد و تجهیزات به کمپنی مربوطه مشوره میدهد. کمپنی مدیریت خطر خدمات امنیتی را اجرا نکرده بلکه خدمات مشورتی امنیتی را انجام میدهد.
- 4 مشاورین کمپنی های مدیریت خطر : مشاورین داخلی و خارجی که از طریق کمپنی های مدیریت خطر استخدام میگردند ، باید دارای اوصاف ذیل باشند.
 - دارای مهارت ها و تجارب مطابق به استندرد های بین المللی در عرصه امنیتی و ارزیابی تهدید ها برای ادارات انکشافی که در ساحات نا امن فعالیت دارند.
 - دارای تجارب نظامی بوده و همچنان در ساحات نا امن انجام وظیفه نموده باشد.
 - دارای تجارب خوب و مهارت خاص در امور مشوره دهی و آموزش پرسونل افغان جهت خود کفائی آنها در عرصه تحلیل وضعیت امنیتی و اتخاذ تصمیم باشند.
 - داشتن معلومات کافی از عرف و عنعنات مردم افغانستان و آشنائی و بلدیت در موضوعات امنیتی.
 - اجازه دارند تا جهت حفاظت شخصی سلاح خفیف با خود داشته و انرا استعمال نمایند.
- 5 خدمات ارزیابی امنیتی: خدمات مشوره دهی، خدمات مربوط به قرارداد ها و خدمات آموزشی در ارتباط به تامین امنیت افراد، موسسات دولتی، غیر دولتی و شخصی میباشد. این خدمات شامل اما نه محدود به موارد ذیل میباشد:
 - ارزیابی تهدیدات
 - نظارت از عملیات های امنیتی
 - واکنش سریع
 - پلانهای تخلیه

- اداره پروژه ها
- ارزیابی وضعیت امنیتی ساحه و ظرفیت کارمندان موجود.
- انکشاف پلان های امنیتی
- ارزیابی قرارداد امنیتی
- انکشاف پروسیجر های عملیات های ستندرد
- پلان های مقابله با حوادث احتمالی
- پلان برای اداره و دفاع از منسوبین

6 جواز فعالیت کمپنی های مدیریت خطر :

عبارت از یک سند تحریری است که جهت فعالیت کمپنی های مدیریت خطر در رابطه به انجام خدمات امنیتی بعد از ارزیابی در مطابقت به این طرز العمل توزیع میگردد.

7 نیروهای محافظت عامه افغان:

عبارت از یک تصدی دولتی بوده که تحت نظارت شورای عالی به ریاست وزیر امور داخله جهت تامین امنیت زیربنا ها، تاسیسات، پروژه های بازسازی، قطار ها، اشخاص، محلات و مراجع دیپلوماتیک خدمات امنیتی را انجام میدهد.

8 پالیسی انتقالی:

پروگرام دولت جمهوری اسلامی افغانستان طور عیار گردیده که نیروهای محافظت عامه افغان بتوانند ظرفیت شانرا ارتقا بخشیده و وظایف امنیتی را برای متقاضیان امنیتی، محلات دیپلوماتیک، محلات در حال انکشاف و ساحات مربوط به قوای ایتلاف و آیساف انجام دهند.

9 مدت پالیسی انتقالی:

وقت برای تطبیق پالیسی انتقال دوازده ماه تعیین شده که همزمان با آغاز آن از طرف دولت جمهوری اسلامی افغانستان شروع میگردد.

ماده پنجم:

کمپنی های مدیریت خطر اجازه انجام خدمات امنیتی را نداشته و افراد و اشخاص را به این منظور استخدام کرده نمیتوانند، فعالیت کمپنی های مدیریت خطر منحصر به موارد ذکر شده در این طرز العمل میباشد.

ماده ششم:

کمپنی های مدیریت خطر مکلف به رعایت قوانین نافذه دولت جمهوری اسلامی افغانستان و این طرز العمل میباشد.

ماده هفتم:

1. صلاحیت شورای عالی:

- بررسی از تخلفات اجراء و وظیفوی که در تبنای روحیه این طرز العمل باشد.
- باطل ساختن جواز فعالیت و توقف فعالیت کمپنی های مدیریت خطر مطابق به هدایت این طرز العمل.
- بررسی استناف خواهی توسط کمپنی های مدیریت خطر .

2. صلاحیت های دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی های مدیریت خطر) وزارت امور داخله

- رسیدگی به درخواست ها کمپنی مدیریت خطر، و پیشنهاد اینکه وزیر امور داخله جواز کار برای انها صادر نماید.
- راجستر سلاح، مهمات، وسایط زرهی غیر نظامی و دیگر تجهیزات مربوط به کمپنی های مدیریت خطر .
- راجستر و کنترول کمیت و انواع اسلحه دست داشته توسط مشاورین ارزیابی امنیتی.
- تجدید جواز فعالیت کمپنی های مدیریت خطر با در نظر داشت این طرز العمل
- کنترول عملیات های هر یک از کمپنی های مدیریت خطر
- مشوره دادن جهت بهبود انجام خدمات
- بررسی تخلفات از طرز العمل مذکور که توسط کمپنی های مدیریت خطر صورت گرفته و تعیین جریمه مطابق لایحه پیش بینی شده در طرز العمل و پیشنهاد آن به شورای عالی.
- پیشنهاد مجازات از تخلفات تثبیت شده از این طرز العمل به شورای عالی، در صورتیکه مجازات برای تخلف متذکره در طرز العمل موجود نباشد.
- پیشنهاد عدم پذیرش و یا وضع محدودیت در توزیع جواز فعالیت برای کمپنی های مدیریت خطر به شورای عالی.

فصل دوم

توزیع جواز برای کمپنی های مدیریت خطر :

ماده هشتم:

کمپنی ها، نهاد های تجاری و دیگر اشخاص نباید بدون داشتن جواز کمپنی مدیریت خطر مطابق این طرز العمل، یک کمپنی مدیریت خطر را تاسیس و یا خدمات امنیتی مرتبط به آن را که در این طرز العمل تعیین گردیده است عرضه نمایند.

ماده نهم:

1. در خواست کننده گان جواز مدیریت خطر باید خواست های خویش را به دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله تقدیم داشته و فورم های مربوطه را از دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله و یا از طریق انترنت بدست بیاورند.
2. یک کمپنی خارجی مدیریت خطر بر علاوه خانه پری فورم های یاد شده باید اسناد ذیل را نیز به دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله ارائه نمایند.

- کاپی تصدیق شده از اسناد کمپنی و جواز فعالیت آن از کشور مربوطه
- کاپی تصدیق شده از اسناد در مورد عملیات های ارزیابی خطر که توسط این کمپنی در کشور های دیگر انجام شده باشد.
- 3. دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله فورم های را که برای ایجاد کمپنی های مدیریت خطر توسط درخواست کننده گان خانه پری و ارائه گردیده بررسی نموده و پروسه تصویب این جواز نامه ها را مرحله به مرحله تعقیب می نماید. دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله دو هفته وقت دارد تا در خواست را جهت تکمیل مرور و تمام مواردیکه توزیع و یا تمديد جواز برای کمپنی های مدیریت خطر را غیر قانونی میسازد، در یافت نمایند.
- اگر پروسه مطالعه درخواست ها بدون دریافت کدام نقص در آن تکمیل گردد، دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله در ظرف یکماه بعد از اخذ منظوری رئیس شورای عالی جواز فعالیت را برای آنها صادر مینماید.
- اگر موضوعات سوال برانگیز در اسناد ارائه شده دریافت گردد و یا هم اسناد ارائه شده نا تکمیل باشد، دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله ظرف دو هفته کمپنی های مدیریت خطر متذکره را از موضوع آگاه میسازد. اگر کمپنی های مدیریت خطر مذکور اسناد ارائه شده را تکمیل و به سوالات برخاسته جواب قناعت بخش فراهم آورد، دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله طی مراحل این اسناد را دوباره آغاز و در ظرف معیاد ذکر شده آن را تکمیل خواهد کرد.

4. اگر دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله یک کمپنی را فاقد صلاحیت برای ایجاد کمپنی های مدیریت خطر بداند، باید اعتبار از تاریخ اخذ اسناد الی مدت دو هفته کمپنی مورد نظر را مطلع نموده اصل درخواست را با نظریات خویش غرض فیصله نهائی به شورای عالی ارجاع نماید.

5 - کمپنی مدیریت خطر برای حمایت از درخواست خود میتواند اسناد را برای شورای عالی ارائه نموده و خواهان یک جلسه استماعیه در شورای عالی گردد. شورای عالی باید سفارشات دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله را در ارتباط به اسناد ارائه شده کمپنی مذکور را مطالعه و اگر کمپنی مدیریت خطر خواهان کدام جلسه استماعیه باشد، باید آنرا ترتیب نماید. شورای عالی باید کوشش نماید در ظرف چهار هفته از تاریخ اخذ اسناد تصمیم را در مورد اخذ نماید.

6 - تنها شورای عالی صلاحیت رد و یا هم لغو جواز فعالیت کمپنی های مدیریت خطر را دارد. تصمیم شورای عالی باید طی مکتوب به هر دو دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) وزارت امور داخله و کمپنی های مدیریت خطر فرستاده شود. اگر شورای عالی تصمیم به لغو فعالیت های یک کمپنی های مدیریت خطر میگیرد در اینصورت باید این تصمیم را نیز بگیری که کمپنی های مدیریت خطر لغو شده بعد از گرفتن مکتوب رسمی در مورد توقف فعالیت هایش چی مدت زمان ضرورت دارد تا فعالیت هایش را متوقف نماید. این مدت معمولاً 90 روز بوده اما نظر به شرایط تمديد شده میتواند. تصمیم شورای عالی نهایی است.

ماده دهم:

یک کمپنی خارجی مدیریت خطر برای اخذ جواز فعالیت بر علاوه خانه پری فورم های ضروری باید دارای اوصاف ذیل نیز باشد:

- 1 - دارای اساسنامه باشد که اهداف، تشکیل افراد و حدود فعالیت کمپنی متذکره را واضح نماید.
- 2 - اعضای خارجی کمپنی های مدیریت خطر متذکره باید دارای ویزه قانونی و جواز کار در افغانستان باشند.
- 3 - مدیر عملیاتی کمپنی متذکره باید یک تصدیق نامه در رابطه به سابقه زندگی خود از پولیس بین المللی و اداره پولیس کشور متبوع خود داشته باشد تا ثابت سازد که سابقه جرمی ندارد.
- 4 - مدیر عملیاتی در افغانستان باید حد اقل 30 سال عمر داشته باشد.
- 5 - تادیه حق الزمه جواز را مطابق ضمیمه نمبر (یک) ه حساب نیروهای محافظت عامه افغان در بانک تحویل نماید.

6 - یک ضمانت بانکی که کمتر از بیست ملیون افغانی نباشد اخذ میگردد.

ماده یازدهم:

یک کمپنی داخلی کمپنی های مدیریت خطر برای اخذ جواز فعالیت بر علاوه خانه پری فورم های ضروری باید دارای اوصاف ذیل نیز باشد:

- 1 - دارای اساسنامه باشد که اهداف، تشکیل افراد و حدود فعالیت کمپنی متذکره را واضح نماید.
- 2 - رئیس، مامورین و مدیر عملیاتی کمپنی باید محکوم، متهم و یا هم مظنون به جرایم سنگین و یا هم خفیف نباشند.
- 3 - کارمندان کمپنی نباید مظنون و یا متهم به تخطی از حقوق بشر باشند.
- 4 - مدیر عملیاتی در افغانستان باید حد اقل 30 سال عمر داشته باشد.
- 5 - حق الزمه تعیین شده را در ضمیمه (یک به حساب نیروهای محافظت عامه در بانک تحویل نماید).
- 6 - ضمانت بانکی که کمتر از ده ملیون افغانی نباشد نشان بدهد.

ماده دوازدهم:

مدت اعتبار جواز فعالیت کمپنی های مدیریت خطر یکسال میباشد.
بخاطر ادامه فعالیت این جواز باید همه ساله تمدید شود.

ماده سیزدهم:

- 1 - کمپنی های مدیریت خطر باید سی روز قبل از تاریخ انقضاء جواز فعالیت فورم ها و اسناد مربوطه را جهت تجدید جواز فعالیت تسلیم اداره مربوطه نماید. کمپنی های مدیریت خطر باید هر تغییر ممکنه را در اسناد جدید با اسناد که قبلا جهت اخذ جواز تحویل نموده راپور بدهد.
 - 2 - فیس تجدید جواز باید با اسناد تجدید جواز یکجا ضمیمه و تحویل گردد.
 - 3 - اگر کمپنی های مدیریت خطر درخواست تجدید جواز را 30 روز قبل از تاریخ انقضاء آن تسلیم نموده، اما دفتر بخش دایاگ تا قبل از تاریخ انقضاء در باره تصمیم نگرفته باشد، در اینصورت برای کمپنی های مدیریت خطر متذکره باید یک جواز موقتی 90 روزه داده شود. این جواز موقتی 90 روزه الی تصمیم در باره تجدید جواز بوسیله دفتر بخش دایاگ هر بار برای مدت 90 روز تمدید میگردد.
 - 4 - دفتر بخش دایاگ تصدی محافظت عامه صلاحیت تجدید جواز فعالیت کمپنی های مدیریت خطر را بعد از تصویب شورای عالی دارد. دفتر بخش دایاگ باید بعد از اخذ درخواست در قسمت (تائید، پیشنهاد عدم تائید، و یا تمدید جواز دست داشته) در ظرف دو هفته اقدام نماید.
- دفتر بخش دایاگ بعد از تائید تجدید جواز سه روز کاری وقت دارد تا برای کمپنی های مدیریت خطر جواز توزیع نماید. اگر دفتر بخش دایاگ توصیه نماید تا جواز کمپنی های مدیریت خطر تجدید نگردد، این توصیه برای اقدام بعدی به شورای عالی راجع میگردد و استیناف خواهی ذکر شده در ماده نهم قابل تطبیق است.

ماده چهاردهم:

- 1 - هر افغان که دارای صفات ذیل باشد میتواند توسط کمپنی های مدیریت خطر استخدام گردد.
 - دارای تذکره تابعیت افغانستان باشد.
 - از 25 سال خوردرتر و از 50 سال بزرگتر نباشد.
 - تصدیق نامه تعلیمات نظامی را داشته باشد تا ثابت نماید که شخص مذکور تعلیمات ابتدایی نظامی را دیده است و یا هم تصدیق نامه داشته باشد که نشان بدهد شخص مذکور از کمپنی که جواز تربیه نمودن گارد های امنیتی را دارد تعلیمات امنیتی را بدست آورده باشد.
 - هیچگاهی محکوم به جرایم خفیف و سنگین نبوده و در حالت حاضر متهم به جرایم مذکور نباشد.
 - بایومیتریک (انگشت نگاری هر ده انگشت دست، و ثبت مشخصات کامل چشم، نمبر تذکره و شرح سوانح) برای کسانیکه در کمپنی های امنیتی انجام وظیفه می نمایند ضروری میباشد.
 - تصدیق و یا فورم عدم مسؤلیت جرمی از ارگان های ذیربط داشته باشند.
- 2 - یک تبعه خارجی که دارای مشخصات ذیل باشد میتواند به حیث یک کارمند امنیتی کمپنی های مدیریت خطر استخدام گردد.
 - اجازه نامه برای زندگی و کار نمودن در افغانستان را داشته باشد.
 - باید دارای اوصاف بخش های مربوط به شماره های (2-3 و 4) پراگراف اول این ماده باشند.
 - به مصارف کمپنی استخدام کننده باید سند تائید شده توسط پولیس بین المللی و یا هم توسط کشور متبوع شان را ارایه نمایند که تائید کننده آن باشد که آنها سابقه جرمی ندارند.

ماده پانزدهم:

- 1 - مامورین کمپنی های مدیریت خطر میتوانند با اسلحه خفیف جهت حفاظت شخصی خود مجهز باشند. اسلحه که مطابق به مقررات این طرز العمل و قوانین نافذه افغانستان راجستر و جواز داشته باشد.
- 2 - فیس که در ضمیمه (یک) این طرز العمل تعیین گردیده است باید در بانک ملی به حساب نیروهای حفاظت عامه افغان تحویل گردد.
- 3 - برای هر اسلحه و یا هم هر موتر زرهی غیر نظامی بطور جداگانه جواز که مدار اعتبار ان یکسال میباشد توزیع میگردد. بعد از سپری شدن یکسال جواز میتواند با پرداخت دوباره فیس تعیین شده تجدید گردد.
- 4 - اسلحه و مهمات مورد ضرورت باید از طریق یک کمپنی و یا هم اشخاص انفرادی که دارای جواز واردات، صادرات و فروش سلاح باشند خریداری و یا هم توسط وزارت امور داخله مطابق به قوانین اسلحه، مهمات و مواد انفجاری در اختیار کمپنی های مدیریت خطر قرار گیرند.

فصل سوم

مسولیت های کمپنی های مدیریت خطر :

ماده شانزدهم:

در مطابقت به اوضاع امنیتی تمام کمپنی های مدیریت خطر وسایط، هلیکوپترها، طیارات و انواع دیگر وسایط ترانسپورتی خویش را با علامت ها، نام کمپنی ها و یا هم سمبول ها طوری مشخص نمایند که قابل دید باشد.

ماده هفدهم:

کمپنی های مدیریت خطر باید اجراءات و فعالیت های خویش را هر سه ماه به دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) گزارش بدهند.

ماده هژدهم:

افسران، مدیران و کارمندان کمپنی های مدیریت خطر نمیتوانند:

- 1 - در فعالیت های سیاسی اشتراک نمایند.
- 2 - برای احزاب سیاسی و اشخاص کاندید برای پست های دولتی کمک مالی نمایند.
- 3 - جهت کمک برای مسولین دولتی پول پرداخت نمایند.
- 4 - برای فعالیت های مذهبی و تمرین دادن در مدرسه ها و مساجد پول پرداخت کنند.
- 5 - همه افراد خود را از یک قوم و یا هم یک حزب استخدام نه نمایند.
- 6 - خدماتی را که مخالف جواز مدیریت کمپنی خطر هستند ارائه نمایند.
- 7 - افسران، خرد ضابطان، سربازان و دیگر مسولین برحال وزارت دفاع، داخله، ریاست امنیت ملی و سایر ادارات دیگر دولتی را استخدام کرده نمیتوانند.

ماده نژدهم:

کمپنی در صورت تخلفات ذیل جهت تحقیق و بررسی به لوی حارنوالی معرفی میشوند.

- 1 - موجودیت سلاح ثبت نشده نزد پرسونل کمپنی های مدیریت خطر در دفاتر شان یا هم در ادارات مربوط به کمپنی های مدیریت خطر
- 2 - گرفتن اسلحه از منابع غیر مجاز
- 3 - استفاده از موتر زره راجستر نشده و بدون اجازه نامه یا برای کمپنی های مدیریت خطر و یا هم مشتریان شان
- 4 - هرگونه اعمالیکه در قوانین نافذه کشور به آن جزاء پیش بینی شده باشد

ماده بیستم:

تخطی های ذیل سبب جریمه میشوند

- 1 - کمپنی های مدیریت خطر که افراد خارجی را بدون گرفتن ویزای قانونی استخدام نمایند، و یا کارمندان خارجی که مدت اعتبار ویزای آنها تکمیل گردیده، ولی برای تجدید ان اقدام صورت نگرفته باشد، باید (250000) افغانی جریمه در برابر هر نفر بپردازند.

- 2 - کمپنی های مدیریت خطر اگر افراد را که مراحل گرفتن اجازه نامه انها تکمیل نشده و یا اجازه نامه یا جواز کار ندارند استخدام نمایند، برای هر یک از این افراد مبلغ (100000) افغانی جریمه باید پردازند.
- 3 - وزارت امور داخله موثر های زره غیر نظامی را که برخلاف فرمان شماره (3212) ریاست جمهوری و یا هم بدون طی مراحل گمرکی وارد شده اند مطابق حکم (7339) مؤرخ 89/12/04 ضبط مینمایند.
- 4 - کمپنی های مدیریت خطر که سلاح های خویش را به وزارت امور داخله راجستر ننموده اند مطابق به قانون سلاح، مهمات و مواد انفجاری و بند ششم حکم (7339) ریاست ج.ا.ا. اسلحه ضبط گردیده بر علاوه به مقابل فی میل سلاح (20000) افغانی جریمه می گردند.

ماده بیست و یکم:

این پروسه بعد از تصویب شورای عالی قابل تطبیق میباشد.

فصل چهارم

طرز العمل حل و فصل اختلافات:

- این طرز العمل غرض حل مشکلات کمپنی های مدیریت خطر که متهم به تخطی از مقررات این لایحه باشند، تنظیم شده است.
- 1 - دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) کتباً کمپنی مدیریت خطر را از ارتکاب جرم انجام شده مطلع میسازد. بخش (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) تنها تخلفات را که در طول شش ماه گذشته صورت گرفته باشد مورد بررسی قرار میدهد.
 - 2 - کمپنی مدیریت خطر بعد از دریافت مکتوب از بخش دایاگ دو هفته وقت دارد تا با ارائه اسناد اقناع کننده آنرا رد در غیر آن با پرداخت جریمه و یا هم با استئناف خواهی از شورای عالی به این مشکل رسیدگی نماید. کمپنی های مدیریت خطر باید با ارایه شواهد در مراحل استئناف خواهی اتهام وارده را رد نماید. شورای عالی باید به کمپنی متهم این حق را بدهد تا در دفاع از خود به این شورا نظریات خود را طی جلسه استماعیه بیان نماید. بعد از استیناف خواهی توسط کمپنی متخلف، شورای عالی چهار هفته وقت دارد تا اسناد کمپنی متذکره را مطالعه نموده، برای کمپنی های مدیریت خطر اگر خواسته باشد جلسه استماعیه را در شورای عالی ترتیب بدهد تا از خود دفاع نماید و بلاخره تصمیم نهایی خود را در ظرف همین چهار هفته اعلان نماید. شورای عالی باید طی مکتوبی کمپنی های مدیریت خطر را از نتیجه نهایی خود آگاه سازد. بعد از دریافت نتیجه نهایی شورای عالی، کمپنی های مدیریت خطر دو هفته وقت دارد تا جریمه محوله را پرداخت نموده و یا هم فعالیت خود را متوقف نموده و دفتر (کمپنی های امنیتی خصوصی/ کمپنی مدیریت خطر) را از آن مطلع سازد.
 - 3 - اگر کمپنی های مدیریت خطر تصمیم به توقف فعالیت های خویش بگیرد، 90 روز بعد از اخذ مکتوب از شورای عالی باید فعالیت های خویش را متوقف نماید.
 - 4 - در جریان استئناف خواهی، کمپنی های مدیریت خطر حق فعالیت دارد.

ضمیمه اول				
شماره	نوعیت جواز	حق الامتیاز	پرداخت حق الزحمه و تمدید جواز کارت	ضمانت بانکی
1	جواز برای کمپنی کمپنی های مدیریت خطر داخلی	سه میلیون افغانی	15000 افغانی	10 میلیون افغانی
2	جواز برای کمپنی کمپنی های مدیریت خطر خارجی	شش میلیون افغانی	15000 افغانی	(20) میلیون افغانی
3	جواز انتقال اسلحه برای مشاورین داخلی	0	7500 افغانی	0
4	جواز انتقال اسلحه برای مشاورین خارجی	0	12500 افغانی	0
5	جواز استفاده از وسایط ضد مرمی و وسایط زرهی غیر نظامی توسط مشاورین خارجی	0	30000 افغانی	0
6	جواز استفاده از وسایط ضد مرمی و وسایط زرهی غیر نظامی توسط مشاورین داخلی	0	30000 افغانی	0

ضمیمه دوم

قوانین استفاده از نیرو:

استفاده از قوه توسط منسوبین کمپنی های مدیریت خطر در صورت ضرورت باید تنها برای دفاع شخصی خویش و دفاع از دیگران در مطابقت به قانون جزا افغانستان باشد. منسوبین کمپنی های مدیریت خطر مجبور به رعایت چهار نکته مهم ذیل هستند.

1 - همکاری با نیروهای امنیتی داخلی و بین المللی:

منسوبین کمپنی های مدیریت خطر مکلف به همکاری با نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی افغانستان، ایساف و قوای ائتلاف هستند. آنها تابع قوانین و اصول نافذ افغانستان بوده و هیچگاهی از آن سرپیچی ننموده از اوامر پوسته های قانونی نیروهای افغان و نیروهای بین المللی اطاعت نمایند.

2 - استخدام افراد تعلیم دیده.

کمپنی های مدیریت خطر باید افرادی را که دارای تعلیمات مسلکی بوده و توانایی ارائه خدمات مشوره دهی امنیتی را دارا باشند استخدام نموده و یا هم قبل از استخدام آنها را تعلیمات کامل مسلکی بدهد. نظر به اصول مسولیت های یک کمپنی، کمپنی های مدیریت خطر باید تعلیمات دوره یی آموزشی را دایر نموده و اشتراک منسوبین مسلح کمپنی ها در این تمرینها باید اجباری باشد. تمام پرسونل کمپنی های مدیریت خطر که اجازه حمل سلاح را در جریان وظیفه دارند باید جواز حمل سلاح و کارت شناسایی خود را با خود داشته باشند.

3 - در صورت اجتناب نا پذیری طرز العمل استفاده از سلاح.

- استفاده از نیرو باید متناسب به تحدید باشد.
- آتش باید فقط بالای هدف گشوده شود.
- انداخت تنها زمانی صورت گرفته میتواند که به مصنونیت افراد بیگناه و رهگذران توجه کامل معطوف گردیده باشد.
- در هر صورت قضیه باید هر چه زودتر به پولیس اطلاع داده شده و تقاضای کمک صورت بگیرد.

4 - استفاده از قوای مرگبار

تحت شرایط ذیل منسوبین کمپنی های مدیریت خطر ممکن از قوه، بشمول قوه مرگبار در مقابل یک شخص و یا هم گروه از افراد استفاده نمایند.

- دفاع از خود و یا هم دفاع از دیگران در مطابقت کامل به قوانین افغانستان.